

סדר הלמוד ליום י"ח אייר

דבוצינא קדישא רבן של ישראל אדונינו רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה קעה

עקר מעלת הבכיה הוא כשהיא מחמת שמחה וחדוה. ואפלו החרטה טוב מאד שתהיה מחמת שמחה, שמרב שמחתו בהשם יתברך, הוא מתחרט ומתגעגע מאד על שמרד נגדו בימים הראשונים, ומתעורר לו בכיה מחמת רב השמחה, וזה עקר מעלת הבכיה, שתהיה מחמת שמחה, וזה בכיה הוא ראשי-תבות בשמך יגילון כל היום (תהלים פ"ט) שעקר הבכיה שתהיה מחמת שמחה בשמו יתברך. כי בכיה הוא מתעורר משם ס"ג, שהוא בבינה, ועל-כן בכיה בגימטריא המלוי של ס"ג פמובא בכתיבי האר"י, הינו שהתעוררות הבכיה תהיה משמחה כי בינה לבא פמו שפתוב: "הלב מבין", ועקר השמחה היא בלב, פמו שפתוב (תהלים ד): "נתת שמחה בלבי", ומשם צריך שתהיה התעוררות הבכיה פנ"ל, ועל ידי זה נמתק הבכיה והבן.

תורה קעז

צריך האדם למייר מאד לגרש מקרבו הרוח שטות, מה שלבו מלא מרוח שטות הדבוק בו, וזה על-ידי שנתקשר להצדיק האמת, והתקשרות הינו אהבת נפש מה שאוהב להצדיק מאד, ועל ידי זה נכלל לבו בלב הצדיק ולפי שלבו מלא מרוח שטות, והרוח הוא האויר, וטבע האויר לבקש לו מקום פנוי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תעד - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

לְצֵאת שָׁם, כְּמֵבֵאֵר אֲצֵל הַמְּחַקְרִים, וְכִשְׁמוֹצֵא הָאֲוִיר מִקּוֹם פָּנָיו
לְצֵאת שָׁם, הוּא בּוֹקֵעַ וְשׁוֹבֵר בְּמַהֲירוֹת וּבְבִהְלָה, וְעַל כֵּן כְּשֶׁנִּכְלַל
לְבוֹ בְּלֵב הַצְּדִיק, וְלֵב הַצְּדִיק הוּא חָלָל בְּבַחֲיִנַת: "וְלִבִּי חָלָל
בְּקֶרְבִּי" (תהלים ק"ט). וְעַל כֵּן הָאֲוִיר שֶׁל הָרוּחַ שְׁטוֹת הַדְּבוּק בְּלִבּוֹ
שֶׁלְבוֹ מְלֵא מִזֵּה הָאֲוִיר, הוּא בּוֹקֵעַ וְשׁוֹבֵר לְבוֹ בְּבִהְלָה וּבוֹרַח
לְחוּץ, מִחֲמַת שְׁמָצָא מִקּוֹם פָּנָיו בְּלֵב הַצְּדִיק, וְעַל-כֵּן עַל יְדֵי
שְׁמִיֵּר שֶׁבְּמַהֲירוֹת הָרוּחַ שְׁטוֹת מִקְרָבוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ לֵב
נִשְׁבֵּר, כִּי נִשְׁבֵּר לְבוֹ עַל יְדֵי מְהִירוֹת וּבִהְלוֹת הָרוּחַ שְׁטוֹת לְצֵאת
כַּנ"ל, וְעַל-כֵּן לֹא מְצָא לְפִי שְׁעָה מִקּוֹם לְצֵאת וְעַל-כֵּן נִשְׁבֵּר הַלֵּב:

הַתּוֹרָה קָשָׁה

(בְּמִדְבָר י"ד): וַיֹּאמֶר י"י סְלַחְתִּי כַּדְבָרֶיךָ רְאֵשִׁי-תִּבּוֹת כּוֹסִי
כַּדְבָרֶיךָ, דָּבָר רְאֵשִׁי תִּבּוֹת דְּשִׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רְאֵשִׁי, כִּי
יֵשׁ צְדִיקִים אֲמֵתִים שֵׁישׁ לָהֶם כַּח כְּשִׁשׁוֹתֵינִי יֵינִי לְפַעֲמִים לְמַחֵל
עוֹזְנוֹת עַל יְדֵי זֶה, כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (יומא עו): שֵׁיֵינִי
יֵשׁ לוֹ שְׁנֵי בְּחִינּוֹת, זָכָה נַעֲשֶׂה רְאֵשׁ, וְכִשְׁנַעֲשֶׂה רְאֵשׁ שֶׁהוּא
בְּחִינַת מַחִין, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יָכוֹל לְכַפֵּר עוֹזְנוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(מְשָׁלִי ט"ז): "וְאֵישׁ חָכָם יִכְפֹּרֶנָּה", וְזֶהוּ: "וַיֹּאמֶר ה' סְלַחְתִּי כַּדְבָרֶיךָ",
כִּי דָבָר הוּא רְאֵשִׁי-תִּבּוֹת "דְּשִׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רְאֵשִׁי" כַּנ"ל, שֶׁהִיא
בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת הַמַּחִין, [שֶׁהֵם בְּחִינַת (שְׁמוֹת ל): "שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ"
בְּחִינַת (תהלים קל"ג) "כִּשְׁמֵן הַטּוֹב עַל הָרֵאשׁ" כִּי דוּעַ]. וְזֶה: "וַיֹּאמֶר
ה' סְלַחְתִּי כַּדְבָרֶיךָ" שֶׁהוּא רְאֵשִׁי-תִּבּוֹת "כוֹסִי" כַּנ"ל וְזֶהוּ: "סְלַחְתִּי
כַּדְבָרֶיךָ", שֶׁהִסְלִיחָה כַּדְבָרֶיךָ דִּיקָא. כְּפִי בְּחִינַת "דְּשִׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן
רְאֵשִׁי" שֶׁאֵתָּה זוֹכָה, הֵינּוּ כְּפִי הַמַּחִין שֶׁזוֹכָה הַצְּדִיק הָאֵמֶת
עַל-יְדֵי שְׁתֵּית הַיַּיִן, כְּמוֹ כֵּן זוֹכָה לְסְלִיחוֹת עוֹזְנוֹת, כִּי עֵקֶר

הַסְּלִיחָה עַל-יְדֵי הַחֲכָמָה וְהַמַּחִין הַקְּדוּשִׁים שְׂמֻקְבֵּל בְּבַחֲיֵנֶת
 "וְאִישׁ חָכָם יִבְפָּרְנָה" כַּנ"ל. וְזֶהוּ: דְּשִׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן לְאִשֵּׁי כַּוִּי'סִי'
 רְוִיחָה (תְּהִלִּים כ"ג). בְּבַחֲיֵנֶת "בָּאֲנוּ בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרְוִיחָה" (שָׁם
 ס"ו). כִּי כֵן הָיָה אֶצֶל הָעֶגְלָה (שְׁמוֹת ל"ב) "וַיִּשְׂרַף אֶת הָעֶגְלָה וְכוּ' וַיִּזְרַק
 עַל פָּנָיו הַמַּיִם".

הָאֲמָנָם אֵלֶם (תְּהִלִּים נ"ח) שֶׁנַּעֲשֶׂה הָאֲמָנוֹת אֵלֶם שְׂאִין לוֹ דְּבֹר
 לְהַתְּפָאֵר, כִּי צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת דְּבֹר לְהָאֲמָנוֹת שְׂיוֹכֵל
 לְהַתְּפָאֵר לְמַעֲלָה. וְנַעֲשֶׂה אֱלֹקִים. כִּי יָהּ יְהִי הֵם הַמּוֹחִין, וְזֶה תְּלוּי
 בְּשִׁמִּירַת הַבְּרִית, כִּי "שְׁבִטִי יְהִי עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל" עַל פְּגַם הַבְּרִית,
 (כַּמּוּבָא בְּפֵרוּשׁ רַש"י פְּרָשַׁת פִּינְחָס):

בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ. מַלְכוּתָהּ הוּא
 בְּבַחֲיֵנֶת כְּבוֹד, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה): "כְּבוֹד
 מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ", וְהוּא בְּבַחֲיֵנֶת רְצוֹן, כִּי רְצוֹנוֹ שֶׁל אָדָם זֶהוּ כְּבוֹדוֹ
 (ירוּשְׁלָמִי פָּאָה פָּרָק א). וְכִשְׁהָאָדָם מְסַתְּפֵק וּמַתְּרַצָּה בְּרְצוֹן הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, רַק כְּמוֹ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ רוּצָה, אֲזִי 'מַמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ', כִּי
 עֵקֶר הַמַּלְכוּת מִהָרְצוֹן כַּנ"ל, וְזֶהוּ 'בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ
 וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ', כִּי עֵקֶר הַמַּלְכוּת הוּא מִהָרְצוֹן כַּנ"ל, אֲבָל
 כְּשֶׁרוּצָה הָאָדָם אֵיזָה רְצוֹן אַחַר חוּץ מִרְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי
 זֶה נַעֲשֶׂה מַלְכוּת אַחֲרִים שֶׁל הָעַכּוּ"ם, וְכַפִּי הָרְצוֹן הָאֲחֵר כֵּן
 נַעֲשֶׂה אֵיזָה מַלְכוּת לְאֵיזָה עַכּוּ"ם, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְבַטֵּל רְצוֹנוֹ
 לְגַמְרֵי נֶגֶד רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם רְצוֹן אַחַר, רַק
 כְּמוֹ שֶׁרוּצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הֵן שִׁיחִיָּה לוֹ מָמוֹן וּבָנִים, הֵן לָאוּ חָם
 וְשָׁלוֹם, וְהֵן כָּל שְׂאָר הָרְצוֹנוֹת לֹא יִרְצָה שׁוֹם רְצוֹן אַחַר רַק כְּמוֹ
 שֶׁרוּצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תעו - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא יִתְגַּדַּל, תְּגִי דַל, שְׁהוּא תְּגִי כְּתָר.
דַּל, בְּחִינַת יַעֲקֹב שְׁהוּא עֲקֹב בְּחִינַת דַּל. וּבְחִינַת
יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחִינַת תְּגִי, "כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹקִים" וְכוּ' (בְּרֵאשִׁית ל"ב).
וְיִתְקַדַּשׁ, ת"ק שְׂדֵי. רַבָּא, בְּאֵר. "וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן". (כָּל אֱלוֹ
הַדְּבָרִים לֹא נִכְתְּבוּ מֵהֶם כִּי אִם רָאשֵׁי פְּרָקִים, כִּי בְשַׁעַת אַמִּירַת
אֱלוֹ הַדְּבָרִים הַנּוֹרְאִים, לֹא זָכִינוּ שִׁיבְאָרֵם לָנוּ הַיָּטֵב, כְּדַרְכּוֹ תְּמִיד,
רַק אֲמָרֵם בְּמַהֲרֵי בְּדַרְךְ רָמֹז בְּעֵלְמָא, וְרָמֹז לָנוּ כָּאֵן כָּל הַכּוֹנֵנוֹת
שֶׁל קַדִּישׁ הַמְּבֹאָרִים בְּכּוֹנֵנוֹת הָאֵר"י, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְכַנ"ל. וְאֵין
אַתְּנוּ יוֹדְעֵי עַד מָה בְּאוֹר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה):

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מִנְהַר"ן הַיּוֹמִי:

בכיה מתוך שמחה - קעה

א עֵקֶר מַעֲלַת הַבְּכִיָּה הוּא כְּשֶׁהִיא מְחַמַּת שְׂמֵחָה וְחִדּוּהָ, וְאִפְלוּ
הַחֲרָטָה טוֹב מְאֹד שֶׁתְּהִיָּה מְחַמַּת שְׂמֵחָה, שְׁמֵרֵב שְׂמֵחָתוֹ בְּהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ יִתְחַרֵּט וְיִתְגַּעְגַּע מְאֹד עַל שְׂמֵרֵד נִגְדוֹ, וְיִתְעוֹרֵר לוֹ בְּכִיָּה
מְחַמַּת הַשְׂמֵחָה:

תורה קעו

א צָרִיךְ לְמַהֵר מְאֹד לְגַרֵּשׁ מִלְּבוֹ הַרוּחַ שְׂטוּת שְׂנֵכָנָם בּוֹ וְדְבוּק בּוֹ,
וְעַל-יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת הֵינּוּ שְׂאוּהֵב אֶת הַצְדִּיק אֲהַבַּת
נֶפֶשׁ, עַל-יְדֵי-זֶה מְגַרֵּשׁ בְּמַהֲרֵי גְדוֹל אֶת הַרוּחַ שְׂטוּת מִלְּבוֹ
וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְלֵב נְשֹׁבֵר:

תורה קעז

א יֵשׁ צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם שֵׁישׁ לָהֶם כַּח כְּזֶה, כְּשֶׁשׁוֹתִין יַיִן לְפַעְמִים
זוֹכִינַן לְקַבֵּל חֲכָמָה וּמַחִינַן קְדוּשִׁים כְּאֵלֶּה, עַד שֶׁיִּכּוֹלִין עַל-יְדֵי-זֶה

לְכַפֵּר וְלִמְחַל עֲוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּבַחֲיִנַת: "וְאִישׁ חָכָם יִכְפַּרְנָה" (משלי ט"ז יד):

ב צָרִיד הָאָדָם לְבַטֵּל רְצוֹנוֹ לְגַמְרֵי נֶגֶד רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם רְצוֹן אַחֵר רַק כְּמוֹ שְׁרוּצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הֵן שִׁיחִיָּה לוֹ מְמוֹן וּבָנִים הֵן לָאו חֵם וְשָׁלוֹם, וְכִשְׁחֹא מִסְתַּפֵּק עֲצָמוֹ וּמִתְרַצָּה רַק בְּרְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִז מִמְלִיד עָלָיו מְלָכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ:

סֵדֶר יְפֵי מוֹהַרְ"צ' רַת הַיּוֹמִי:

כג בליל שבת-קדש, שהיא שני דשבועות, אז לבש ה"שטרִימל", ואז התחיל להראות פנים מסבירות קצת, וישב על השלחן כדרךכו ואחר גמר הסעודה, אחר ברכת-המזון, היה מזמר בעצמו "אתה נגלית" ו"ברוך שמך" וכו' בנגון נפלא ונעים וישב אחר-כך עם קצת אנשים, שנשארו עמו אחר ברכת-המזון, ישב עמם עד אור היום, וגם אני הייתי בתוכם וכן בסעדת שחרית ישב עמנו בשמחה, כדרךכו בכל יום-טוב וכל בני העיר שלחו משקאות, וחלק להעולם בשמחה בסעודה שלישית אמר תורה (לקוטי מוהר"ן סימן ס"ז) והתחיל: ויבן ה' אלקים את הצלע במוצאי-שבת ישבנו עמו עד אור היום ברוך השם, אשר עזרנו גם בעת צרה הזאת, שנפטר אשתו הראשונה בערב-שבועות לפנות היום, אף-על-פי-כן לא אבדנו התורה, שהיינו צריכין לקבל וגם בתוך טרדתו הגדולה, שעבר עליו אז מה שעבר לפי גדלת קדשת נוראות מחו הקדוש, אף-על-פי-כן ישב עמנו שלשה לילות רצופים, שהיה נעור בכלם עמנו יחד, שהם: ליל ראשון דשבועות וליל שבת-קדש וליל מוצאי-שבת, כי דרכו היה נפלא ונשגב, ובחכמתו וקדשתו הנפלאה לא היה יכול להטריד ולבלבל אותו שום דבר כי הבנו אז, שצערנו וטרדתו אז היה עצום ורב מאד, וכאשר שמענו כמה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תעח ❦ צֶמַח מְנוּחָה רַבִּית זִצְ"ל "צֶמַח צְדִיק מְקוּוֹה שִׁדְרָה צְדִיק מְסֻפְרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל" ❦
❦ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

דְּבוּרִים מְזִה אֲזוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן לֹא הֵעֲבִירוּהוּ הַטְּרָדָה
וְהַצֶּעַר מִלְּעַסְק לְתִקּוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ גַם אֲזוּ, וְהַפְּלִיא חֶסְדּוֹ עִמָּנוּ גַם
בְּעֵת הַהִיא, בְּדַרְכּוֹ תָּמִיד וּבִיּוֹם רֵאשׁוֹן אַחַר שְׁבוּעוֹת, כְּתַבְּתִי
הַתּוֹרָה, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְקִבַּלְתִּי רְשׁוֹת, וְדַבַּרְתִּי עִמּוֹ הַרְבֵּה,
וְנִסְעֵתִי מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם וּבְשִׂמְחָה:

אַחֲר־כֵּן בָּאתִי לְנַעֲמִירוֹב, וְרָצִיתִי לְכַנֵּס לְבֵית אָבִי, נִרוּ יְאִיר,
וְחָרָה אַפּוֹ בִּי מְאֹד עַל אֲשֶׁר הָיִיתִי בְּזִסְלָב וְהִשְׁלַכְתִּי מִנֶּגֶד כְּבוֹד
הַרְבָּנוֹת וְדָקְהַל־תִּקְדֵּשׁ מְאֹהֱלוֹב, שְׂרָצָה חוֹתְנִי זְכוֹרֹנוּ לְבָרְכָה
לְהַשְׂאִיר אוֹתִי בְּמִקּוֹמוֹ כִּנְ"ל וְלֹא רָצָה אָבִי, נִרוּ יְאִיר, לְהַנִּיחַ אוֹתִי
לְכַנֵּס לְבֵיתוֹ, וְהָיָה לִי צֶעַר וַיִּסְוִרִים מְזִה, וְשַׁבְּתִתִּי בְּבֵית אַחֻוֹתִי
זְכוֹרֹנָה לְבָרְכָה אַחֲרַי שֶׁבַת נִסְעֵתִי לְבְּרִסְלָב, וַיִּשְׁבְּתִי שָׁם מִשְׁתוֹמֵם
כַּמָּה יָמִים, וְלֹא מְצֵאתִי עֲגָלָה לְמֵאֱהָלוֹב וְדַעְתִּי הָיְתָה מְבַלְבֶּלֶת
מְאֹד מִרְבוֵי הַיִּסּוּרִים וְהַמְּנִיעוֹת, כִּי לֹא הָיָה לִי לְמִי לְפָנוֹת, כִּי־אִם
לִישׁוּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי רַבְּנֵי זְכוֹרֹנוּ לְבָרְכָה לֹא הָיָה בְּבֵיתוֹ,
וּבְבֵית אָבִי אֵינִי לִי מְנוּחָה כִּנְ"ל, וְגַם לְבֵית חוֹתְנִי קָשָׁה לִי לְחֹזֵר,
כִּי אֵינִי לְבָם עִמִּי עַל עֲנִין נְסִיעֵתִי חִנְ"ל, עַל־כֵּן לֹא הָיְתָה דַעְתִּי
צְלוּלָה כְּלָל וְגִדְל עֵצִים הַיִּסּוּרִים בְּפָרְטִיּוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר וְאַחֲרַי
אֵיזָה יָמִים נִתְיַשְׁבְּתִי וְשִׁכַּרְתִּי עֲגָלָה, וְנִסְעֵתִי לְמֵאֱהָלוֹב, וְלֹא
מְצֵאתִי חוֹתְנִי וְחַמוֹתִי בְּבֵיתָם, כִּי כָּבֵד נִסְעוּ לְקַרְמִינִין כִּנְ"ל,
וַיִּשְׁבְּתִי בְּמֵאֱהָלוֹב עַד רֵאשִׁי־הַשָּׁנָה:

כִּד בְּאוֹתוֹ זְמַן, בֵּין שְׁבוּעוֹת לְרֵאשִׁי־הַשָּׁנָה, נִשְׁתַּדֵּד רַבְּנֵי זְכוֹרֹנוּ
לְבָרְכָה עִם אִשְׁתּוֹ הַשָּׁנִיָּה מְבָרֵךְ, וְאַחֲר־כֵּן בָּא לְבֵיתוֹ וְאָמַר
בְּשַׁבַּת־תִּקְדֵּשׁ: אֲסַפֵּר לָכֶם עֲנִין נְסִיעָה שְׁלִי וְסַפֵּר הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל
הַזְּבוּב וְהָעֶפְרָבִישׁ וְכוּ' בְּסִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת (מַעֲשֶׂה ז'); וְאֵינִי מִי שִׂידַע
מֵה שִׁיכּוֹת יֵשׁ לְמַעֲשֶׂה זֹאת לְעֲנִין נְסִיעָתוֹ, וְאַנִּי לֹא זָכִיתִי לְהִיּוֹת

אז אצלו גם ספר אז המעשה מהרב, שהיה לו בן יחיד וכו' (מעשה
 ח') אחר-כך נסע רבנו זכרוננו לברכה למעדידיבקע, בדרךכו בכל
 שנה, ואמר שם תורה וחזר לביתו בחדש אלול היו הנשואין שלו
 עם אשתו השניה, וגם אז לא זכיתי להיות, ואמר אז, שכל מי
 שהיה אצל החפה שלו, מחלו לו על כל עוונותיו:

סדר לקויי עצות היומי:

יג בני-אדם שהם דנים את כל אדם לבח-חוב וחוקרים תמיד על
 חובות בני-אדם, הם מתקף הסטרא-אחרא, מבחינת "קין כל
 בשר", שהוא חוקר תמיד לעשות קין וכליון חם ושלום ולעורר דין
 ולהלשין ולקטרג. ועקר כחם נמשך מפגם הדבור, ועקר הכנעתם
 ובטולם הוא על-ידי תקון הדבור (שם סימן לח; ועיין דיבור, אותיות ו ז).

יד על-ידי מחאת פנים בתפלה נתבטל המחלקת, ונתבטל הרג
 ואבדן מן העולם, וזוכין לשלום (שם סי' מד).

טו מי שיש לו דעת, מתרחק מן המחלקת ביותר, כי עקר המחלקת
 והפעם הוא מחסרון הדעת, וכל מה שהדעת מתרבה ביותר,
 מתבטל המחלקת ביותר. על-כן על-ידי עסק התורה שהוא
 הדעת, מתבטל המחלקת ונתרבה השלום (שם סי' נו).

טז וכן על-ידי טבילת מקוה נמשך דעת ונתבטל המחלוקות (שם).
 יז על-ידי הפעם נתעוררים מקטרגים ושונאים על האדם וחולקין
 עליו. והתקון לזה הוא תענית או ענג שבת (שם סי' נז).

יח עקר המחלוקות בא על-ידי פגם אמונת חכמים. על-כן כשיש
 עליו מחלקת, שחולקין ומקשין ושואלין עליו קשיות, צריך
 להתבונן בהמחלקת, ולשוב על-ידי-זה על פגם אמונת חכמים,
 ועל-ידי-זה יתקן אמונת חכמים (שם סי' סא; ועי' צדיק).

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תפ • צֶמַח מְנוּחָה רַבִּית זִי"ר ל" צֶמַח צְנִי מִקֹּוֹה שִׁדְךָ צֶמַח מִסְפָּרֵי רַבִּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל •
• זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יֹשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת •

יט יש כִּמָּה סְפָרִים עֲכָשׁוּ, וְגַם עֲתִידִין עוֹד לְהִיּוֹת סְפָרִים, וְכָל־ם צְרִיכִים לְהַעֲוֹלָם, וְאָסוּר לְחַלֵּק וּלְהַלְעִיג עַל שׁוֹם סֵפֶר שֶׁהוּלָךְ עַל־פִּי תוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְכָל מִי שֶׁמְלַעִיג עֲלֵיהֶם נִדוֹן בְּצוֹאָה רוֹתַחַת. מְלַבֵּד אִם הוּלָךְ עַל־פִּי חֲקִירוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת שֶׁלָּהֶם, שֶׁאָסוּר לְהַסְתִּיבֵל בָּהֶם כָּלֵל, כִּמְבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר (שם, ועי' ת"ת).

כ יש צְדִיקֵי אֱמֶת שֶׁאֲמוֹנָתָם שְׁלֵמָה בּוֹדֵאִי, וְאִף־עַל־פִּי־כֵן יש עֲלֵיהֶם מַחְלָקַת הוּא בְּבַחֲיִנַת "וְהוּא חֲטָא רַבִּים נָשָׂא", שֶׁסּוֹבֵל צֶעַר הַמַּחְלֻקוֹת בְּשִׁבִיל פְּגַם אֲמוֹנַת חֲכָמִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְעַל־יְדֵי הַמַּחְלָקַת שֶׁישׁ עָלָיו הוּא מִתְקַן פְּגַם אֲמוֹנַת חֲכָמִים אֲצֵל הַהֶמּוֹן עִם (שם).

סֵדֶר סְפָרֵי פְּעֻשֵׁי־הַיּוֹמִי:

וְנִפְטָר אוֹתוֹ הַבֵּן, וּבָא בְּחֵלוֹם לְהִרְבֵּה הַנַּ"ל אָבִיו, וְרָאָה אוֹתוֹ שֶׁהָיָה עוֹמֵד בְּכַעַס גָּדוֹל וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: לָמָּה אַתָּה בְּכַעַס כָּל־כָּךְ? וְהַשִּׁיב לוֹ שֶׁיִּסַּע לְאוֹתוֹ הַצְּדִיק הַנַּ"ל (שֶׁרָצָה לְנַסֵּעַ עִם בְּנוֹ אֵלָיו כַּנַּ"ל), וְהוּא יִגִּיד לָךְ עַל מָה אָנִי בְּכַעַס וְהַקִּיץ, וְאָמַר שֶׁמִּקְרָה הוּא אַחֲר־כָּךְ חָלַם לוֹ עוֹד כַּנַּ"ל, וְאָמַר שֶׁהוּא גַם־כֵּן חָלוֹם שָׂוִא, וְכֵן עַד שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים וְהַבֵּין: הֲלֹא דָבָר הוּא וְנִסַּע לְשָׁם.

וּפְגַע בְּהַדָּרָךְ אֵת הַסּוֹחֵר שֶׁפָּגַע מִקֶּדֶם, בְּעֵת שֶׁנִּסַּע עִם בְּנוֹ, וְהַכִּיר אוֹתוֹ וְאָמַר לוֹ: הֲלֹא אַתָּה הוּא שֶׁרָאִיתִךָ בְּאוֹתוֹ הַקָּרְעֻטְשֻׁמֵּעַ? וְהַשִּׁיב לוֹ: בּוֹדֵאִי רָאִיתָ אוֹתִי וּפְתַח פִּי וְאָמַר לוֹ: אִם תִּרְצֶה, אֶהְיֶה בּוֹלֵעַ אוֹתְךָ אָמַר לוֹ: מָה אַתָּה מְדַבֵּר? הַשִּׁיב לוֹ: זְכוּר אַתָּה, כִּשְׁנַסַּעְתָּ עִם בְּנֶךָ וּבִתְחִלָּה נָפַל סוּם עַל הַנְּשָׂר וְחִזְרָת אַחֲר־כָּךְ נִשְׁבְּרוּ הָאֲקָסִין, אַחֲר־כָּךְ פָּגַעְתָּ בִּי, וְאָמַרְתִּי לָךְ שֶׁהוּא קַל וּמֵאֲחֵר שֶׁפְּטַרְתִּי אוֹתוֹ, אֵת בְּנֶךָ, עֲכָשׁוּ אַתָּה רִשָּׁאִי לְנַסֵּעַ, כִּי הוּא הָיָה בְּחִינַת מְאוֹר הַקָּטָן, וְהַצְּדִיק הַנַּ"ל הוּא בְּחִינַת

מֵאוֹר הַגָּדוֹל, וְאִם הָיוּ מִתּוֹעֲדִים יַחַד, הָיָה בָּא מְשִׁיחַ; וְכִיוֹן שֶׁפִּטְרָתִי אוֹתוֹ, אֶתְּהַרְשָׁאִי לְנִסְעַ וּבְתוֹךְ דְּבָרָיו נִפְעַלְמִי, וְלֹא הָיָה לוֹ עִם מִי לְדַבֵּר וְנִסְעַ הָרַב אֶל הַצְּדִיק וְצָעַק: חֲבָל! חֲבָל! עַל דְּאֲבָדִין וְלֹא מִשְׁתַּכְּחִין! הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יְשִׁיב נְדָחֵינוּ בְּקָרוֹב, אָמֵן.

וְזֶה הַסּוּחַר הַנַּ"ל הָיָה הֵם"מ (הַפְּמִ"ד־פִּמ"ם) בְּעֶצְמוֹ (שֶׁנִּדְמָה לְסוּחַר וְהִטְעָה אוֹתָם, וְאַחֲרֵיכֵן, כְּשֶׁפָּגַע שְׁנֵית בְּהַרְבַּ הַנַּ"ל, הִתְנַגְּרָה עִמּוֹ הוּא בְּעֶצְמוֹ עַל אֲשֶׁר שָׁמַע לְעֲצָתוֹ, כִּי כֵן דִּרְכּוֹ, כִּידוּעַ), הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַצִּילֵנוּ.

סֵדֶר שְׁלֵחַתוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ד) מי שיצא חוץ לתחום שלא לדעת מותר לעשות לו מחיצה של בני אדם שעירבו לאותו רוח ויכולים לילך שם ויעשו סביביו כמו מחיצה ויכנס ביניהם והוא שלא ידעו אותם שנעשית בהם המחיצה שלשם כך נקראו אבל אם יצא לדעת אסור: (ה) מי שהוציא והו חוץ לתחום עכו"ם או רוח רעה או שאר כל אונם או ששגג ויצא אין לו אלא ארבע אמות החזירוהו לתוך התחום כאילו לא יצא והרי כל העיר כד"א כבתחלה וחוצה לה אלפים אמה לכל רוח אבל אם חוזר לדעת אין לו אלא ארבע אמות: הגה וכן אם נכנס לספינה ויצאה הספינה חוץ לתחום וחזרה לאחוריה לנמל שהפליגה משם הרי הוא כאילו לא יצא דהוה ליה כמו שהוציא והו עובדי כוכבים והחזירוהו (א"ז): (ו) נתנוהו עובדי כוכבים חוץ לתחום בדיר או בסהר ומערה או בעיר אחרת מוקפת חומה לדירה או שנאנס בשאר אונם או ששגג ויצא חוץ לתחום ונכנס לאחד מאלו ונזכר והוא בתוכו מהלך את כולו אבל אם יצא חוץ לתחומו לדעת אע"פ שהוא בתוך אחד מאלו אין לו אלא ד' אמות: (ז) מי שהפליגה ספינתו בים מהלך את כולה הואיל ושבת באויר מחיצות ואם נפחתו דפני ספינה בשבת אם היא מהלכת מהלך

מקום שהגיע לו ואם הגיע לעיר הרי הוא כאנשי העיר ויש לו אלפים לכל רוח חוץ לעיר (עייין לעיל סוף סימן רמ"ח): (ב) היה יוצא ברשות והוא הולך בדרך ואמרו לו כבר נעשית המצוה שיצאת לעשות יש לו ממקומו אלפים אמה לכל רוח ואם היה מקצת התחום שיצא ממנו ברשות מובלע בתוך אלפים אמה שיש לו ממקומו הרי זה חוזר למקומו וכאילו לא יצא:

סדר לקווי תפלות היומי:

תתשיג: רבוננו של עולם מלא רחמים זבני להכלל בצדיקי אמת עד שיתבטלו ממיני כל התאות וכל הבלי עולם הזה שלא יהיה לי שום תאוה וחסדה להם כלל, רק אזכה להטות שכמי לסבל על תורה ותפלה ועבודה ולהרבות בצדקה וגמילות חסדים ומעשים טובים ותשמרני ותצילני מספקות ובלבולים ומחלקת העצה, רק אזכה תמיד לידע אמתת רצונה בכל הדברים שבעולם, כי אני סומך עליך בכל תנועותי וכרצונה אעשה "הורני ה' דרך חקיך ואצרנה עקב, הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע" רחם רחם מלא רחמים עלי ועל כל התלויים בי "תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני תעיתני כשה אויב בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי" תעינו לשמאל ימינה תקרבני, "תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעימות בימינה נצח יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי", אמן ואמן:

תפלה קל תתסיד: ומיוסד ע"פ תורה קל"א {ה' אלקי גדת מאד" ולגדלתך אין חקר, ובראת את האדם ברחמיך וטובך כדי שיזכה לדעת ולהכיר אותך, "לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו" שיה עקר התענוג הנפלא שבכל התענוגים שבזה העולם ושבכל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תפד ❦ צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָת זִי"ל "צֶדֶק צִנְיָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדָה לְצַדִּיק מִסְפְּרֵי רַבְּנָו יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" ❦
❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

הַעוֹלָמוֹת עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְכַנּוֹתוֹ בְּשֵׁם תַעֲנוּג וְטוֹב כִּי אִם בְּדַרְךְ
שְׂאֵלָה אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לָזֶה וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַבְּטַחְתָּ עַל יְדֵי חַכְמֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שִׁי עוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב:
"לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ, וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא" וְגַלִּיתָ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׂכַל
הַשִּׁי עוֹלָמוֹת מְרַגְּשֵׁינָן רַק בְּלֵב, וְעַל כֵּן יָכֹל לְהִיּוֹת שִׁי־שׁוֹב אֶחָד
אֶצֶל חֲבֵרוֹ בְּגֵן עֵדֶן, וְלָזֶה יִהְיֶה כָּל הַשִּׁי עוֹלָמוֹת בְּלֵבוֹ, וְחֲבֵרוֹ
שִׁי־שׁוֹב אֶצְלוֹ יִהְיֶה חָסֵר וְרִיק מֵהֶם, כִּי לְבוֹ חָסֵר מְכַל זֶה וְעַתָּה,
אָבִי שְׂבַשְׂמִים רַחֵם עָלַי וְזַכְּנִי מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים לְהִיּוֹת בְּכָל
יְרֵאִיךָ וְעוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֲזַכֶּה גַם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ וְטוֹבְךָ
הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא לְנַחֵל אוֹתָם הַשִּׁי עוֹלָמוֹת בְּלֵבִי בְּאַמֶּת, שְׂאֲזַכֶּה
לְדַעַת וּלְחַבֵּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת בְּהַשְׁגוֹת אֱמֶתִיּוֹת כְּאֵלָה שְׂהֵם בְּחִינַת
נְחִלַת שִׁי עוֹלָמוֹת:

תַּת־שֵׁטוֹ: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יַדְעָתָ כִּמָּה אֲנִי רַחוּק
מִזֶּה בְּלֵי שְׁעוֹר, כִּי עֵדִין אֲנִי צָרִיךְ לְהַעֲתִיר הַרְּבִיחָה לְהַנְצִיל מֵהַגְּהֵנָם
מִשְׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵינוּ כִּי הַרְּבִיתִי לְפִשְׁעֵי נַגְדָּךָ, עַד אֲשֶׁר
"עוֹזְנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי, כְּמִשְׂאֵ כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי, טָבַעְתִּי בִּיּוֹן
מְצוּלָה וְאִין מְעַמָּד, בְּאַתִּי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׂטַפְתָּנִי" וְלֹא דִי
לָנוּ בְּעוֹזְנוֹת הָרֵאשׁוֹנִים כִּי אִם הוֹסַפְתִּי עֲלֵיהֶם עוֹד חֲדָשִׁים מָה
אוֹמֵר, מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, אֵךְ כִּבֵּר גַּלִּיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צַדִּיקֶיךָ
עֵצֶם רַבּוֹי רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ בְּלֵי שְׁעוֹר עַל כֵּן אֲנִי מְחַיֵּב בְּכָל מְקוֹם
שְׂהוּא לְהַתְחַזֵּק וּלְהַתְנַפֵּל לְפָנֶיךָ וּלְהַעֲתִיר עֵדִין לְזִכּוֹת לְכָל
הַטּוֹבוֹת שְׂבְּכָל הַעוֹלָמוֹת כְּאֲשֶׁר הִזְהַרְנוּ מִצַּדִּיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים,
וְהַעִירוּ אֲזַנֵּינוּ מִמָּךְ לְקוֹוֹת וּלְצַפּוֹת לָזֶה:

תַּת־שֵׁטוֹ: מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם רַחֵם, הִצֵּל הִצֵּל הוֹשִׁיעָה
הוֹשִׁיעָה, הִצִּילֵנִי מִחַרְפוֹת וּבּוֹשׁוֹת בְּזֶה וּבְבֹא, הִצִּילֵנִי מֵעַנְשֶׁיךָ

הַקָּשִׁים הַצִּילָנִי מִזַּעֲמֶךָ חוֹסֶה עָלַי כָּרַב רַחֲמֶיךָ רַחֵם עָלַי וְהִיָּה
בְּעֶזְרִי לְהִתְעוֹרֵר מֵעֲתָה עַל כָּל פָּנִים לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת עֲזֵרְנִי
מֵעֲתָה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר בְּאַמֶּת, כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב וְכִרְצוֹן צַדִּיקֶיךָ
הָאֲמִתִּיִּם, בְּאִפְּן שְׁגָם אָנֹכִי אֶזְכֶּה לְנַחֵל שִׁי עוֹלָמוֹת בְּאַמֶּת וְאֵל
תְּבִישָׁנִי מִשְׁבְּרֵי וְאֵל תַּחֲפִירְנִי מִתְקוֹתַי, כִּי רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד,
רַחֲמֶיךָ רַבִּים בְּלִי שְׁעוֹר "רַחֲמֶיךָ רַבִּים ה' כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנִּי" רַחֵם
עָלַי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים בִּי לְמַעַן שְׁמֶךָ, בְּזִכּוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים
הָאֲמִתִּיִּם שְׁאֵנוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם תָּמִיד בְּכַחֵם וּבְזִכּוֹתֵם בְּאֵתִי
לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ עַל כָּל אֵלֶּה, "עֲשֵׂה גְדוּלוֹת עַד
אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר", עֲשֵׂה עִמִּי פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת (פְּלוֹנִי
בֶן פְּלוֹנִית), בְּאִפְּן שְׁאֶזְכֶּה מֵעֲתָה עַל כָּל פָּנִים לְהִיּוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב
בְּאַמֶּת תָּמִיד, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה עֲזֵרְנִי מֵעֲתָה לְגַרֵּשׁ מִמֶּנִּי כָּל
הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְכָל הַמַּחְשָׁבוֹת הַמְּבַלְבְּלוֹת, וְתַהֲיֶה עִמִּי תָּמִיד
לְהַמְשִׁיךְ כָּל רַעִיוֹנֵי וּמַחְשָׁבוֹתַי לְתוֹךְ תוֹרָה וְתַפְּלָה, בְּאִפְּן שְׁאֵהִיָּה
דְּבוּק בָּךְ וּבְתוֹרָתְךָ וּבְעִבּוּדְתְךָ מֵעֲתָה וְעַד עוֹלָם "יְהִי לְרָצוֹן אֱמִרֵי
פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי" אָמֵן וְאָמֵן:

תְּפִלָּה קְלָח תַּתְּשִׂי: {מִיּוֹסֵד ע"פ תוֹרָה קל"ב} "זְכַרְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם
הַגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׁוּחַח, פִּרְשֵׁתִי יָדַי
אֵלֶיךָ נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לָּךְ סָלָה, אֶזְכֹּר מֵעַלְלֵי יְהוָה כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם
פְּלֵאָה, זָכוֹר תִּזְכֹּר וְתִשׁוּחַ עָלַי נַפְשִׁי", רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם זוֹכֵר כָּל
הַנְּשַׁכְּחוֹת אֶתְּהָ הוּא מֵעוֹלָם, וְאֵין שִׁכְחָה לְפָנֵינוּ כִּסּא כְבוֹדְךָ, עֲזֵרְנִי
וְהוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן שְׁמֶךָ שְׁאֶזְכֶּה לְזָכוֹר הַיָּטִב אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁל
הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם שְׁזָכִיתִי לְשִׁמְעַ מִפִּיהֶם וְלִרְאוֹת בְּסִפְרֵיהֶם זַכְּנֵי
שְׁאֶזְכֹּר הַיָּטִב בְּכַח הַזְּכוּרֹן יָפָה אֶת כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שִׁיְצָא מִפִּיהֶם
וְשִׁמְעֵתִי מִפִּיהֶם אִם מִפִּי כִתְבִיהֶם, כִּי אֶתְּהָ יוֹדַע עֲצָם רוּם מֵעֲלוֹת

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תפ"ו ❦ צִמְרַן מִזֶּה רִנְיָתָהּ זִיכָרֹן לְ"צֶדֶק צִנְיָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְחָהּ לְצַדִּיק מִסְפָּרֵי רַבְּנָנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" ❦
❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחַ" שְׁעֵי יִשְׁבֵּת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

נִשְׁגָּבוֹת שֶׁל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הַקָּדוֹשׁ שִׁיְצָא מִפִּיהֶם אֶפְלוּ בְּמִילֵי
דְּעָלְמָא, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֲלֵיהֶם, כִּי כָּל דְּבָרֵיהֶם אֱמֶת וְצֶדֶק וּמִי
שִׁזְזָה לְקַבֵּל דְּבָרֵיהֶם בְּאֱמֶת וּלְחַקְקֵם בְּכַח זְכוּרָנוּ יָפָה, הוּא מְקַבֵּל
פָּנָיו וְשִׁכְלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק, וְנִחְקֵק בְּדַעַת הַמְּקַבֵּל וְהַשּׁוֹמֵעַ
אוֹר פְּנֵי הַצַּדִּיק וְשִׁכְלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ מִכָּל שְׂכָן כְּשִׁשׁוּמְעִים מֵהֶם דְּבָרֵי
תוֹרַת הַקָּדוֹשִׁים, וּבְרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים אֲזַנֵּים כָּרִיתָ לִּי, וְכִמָּה פְּעָמִים
מִתְנוֹצֵץ בְּלִבִּי מְעַט עֵצֶם נִפְלְאוֹת קִדְשֵׁת דְּבָרֵיהֶם הַנּוֹרְאִים,
הַמְּאִירִים לְאָרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ בְּאוֹר נִפְלֵא וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד עַד
אֵין חֵקֶר, עַד אֲשֶׁר נִתְעוֹרַר לִבִּי קִצָּת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת אֲבָל
בְּעוֹזוֹנוֹתֵי הַרְבִּים הַתְּגַבְּרָה עָלַי הַשְּׂכַחָה וְנִשְׂכַּח מִמֶּנִּי אוֹר דְּבָרֵיהֶם
הַמְּאִירִים וְנִתְרַחֲקוּתִי מִמָּךְ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחֲקוּתִי שְׂכַחְתִּי אֶת טוֹבְתִי,
וְנִשְׁיִתִּי אֶת קִדְשָׁתְךָ "נִשְׂכַּחְתִּי כְּמֵת מֵלֵב הָיִיתִי כְּכֹלִי אֲבָד" עַל כֵּן
בָּאתִי לְפָנֶיךָ בַּעַל הַרְחָמִים, מִזְכִּיר נִשְׂכַּחוֹת, שֶׁתִּרְחַם עָלַי מֵעַתָּה,
וְתִזְכְּנִי לְזִכֹּר מֵעַתָּה אֶת כָּל דְּבָרֵי אֱמֶת שֶׁאֲשַׁמַּע מִפִּי הַצַּדִּיקִים
אֲמֵתִים, אוֹ מֵה שֶׁאֶלְמוּד בְּסִפְרֵיהֶם הַקָּדוֹשִׁים, וְתִזְכִּירְנִי בְּרַחֲמֵיךְ
כָּל מֵה שֶׁשָּׁמַעְתִּי כְּבָר וְשְׂכַחְתִּי הַכֹּל תִּזְכִּירְנִי בְּרַחֲמֵיךְ, וְלֹא אֲשַׂכַּח
עוֹד דְּבָר מִמִּשְׁנָתִי כָּל יְמֵי חַיֵּי עַד עוֹלָם: